

Arrest

nr. 138 259 van 11 februari 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Bengalese nationaliteit te zijn, op 11 augustus 2014 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 5 augustus 2014 tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering (bijlagen 13septies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 december 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. DEMEERSSEMAN, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, neemt op 5 augustus 2014 ten aanzien van beide verzoekers een beslissing tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlagen 13 septies). Dit zijn de bestreden beslissingen waarvan verzoekers dezelfde dag in kennis worden gesteld.

De eerste bestreden beslissing luidt als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de heer die verklaart te heten(1):

naam: K., S.(...)

(...)

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING

EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

Artikel 27 :

Krachtens artikel 27, § 1, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land die bevel om het grondgebied te verlaten gekregen heeft en de teruggewezen of uitgezette vreemdeling die er binnen de gestelde termijn geen gevolg aan gegeven heeft met dwang naar de grens van hun keuze, in principe met uitzondering van de grens met de staten die partij zijn bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, geleid worden of ingescheept worden voor een bestemming van hun keuze, deze Staten uitgezonderd.

Krachtens artikel 27, § 3, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land ten dien einde worden opgesloten tijdens de periode die voor de uitvoering van de maatregel strikt noodzakelijk is.

Artikel 74/14:

de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan meerdere bevelen om het grondgebied te verlaten, waarvan het meest recente hem werd betekend op 07/05/2014(bijlage 13). Bovendien kreeg betrokkene op 18/03/2013 betekening van een inreisverbod geldig 3 jaar (bijlage 13 sexies). Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum. Hij respecteert de reglementeringen niet.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene zal worden teruggeleid naar de grens in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling en volgende feiten:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen², om de volgende reden :

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum. Hij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem afgeleverd zal worden.

Bovendien werd aan betrokkene reeds meerdere bevelen om het grondgebied te verlaten afgeleverd.

Op 28/06/2010 heeft betrokkene een asielaanvraag ingediend. Deze aanvraag werd verworpen door een beslissing van het CGVS op 22/09/2011. Deze beslissing werd betekend aan betrokkene op 23/09/2011. Hiertegen diende betrokkene een beroep in bij de RVV. Beroep definitief verworpen op 16/12/2011. Betrokkene heeft vervolgens betekening van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13 qq) gekregen op 19/01/2012 geldig 7 dagen.

Op 17/02/2012 diende betrokkene een tweede asielaanvraag in. Deze aanvraag werd niet in overweging genomen op 21/02/2012 met een bevel om het grondgebied te verlaten geldig 7 dagen(bijlage 13 quater)

Op 01/03/2012 diende betrokkene een derde asielaanvraag in. Deze aanvraag werd niet in overweging genomen op 12/03/2012 met een bevel om het grondgebied te verlaten geldig 7 dagen(bijlage 13 quater). Hiertegen diende betrokkene een beroep in bij de RVV. Beroep verworpen op 25/06/2012.

Betrokkene diende op 13/01/2012 een eerste aanvraag tot verblijf in op basis van artikel 9ter van de wet van 15/12/1980. Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 15/02/2012 en deze beslissing werd hem betekend op 18/02/2012

Betrokkene diende op 14/04/2012 een aanvraag tot verblijf in op basis van artikel 9ter van de wet van 15/12/1980. Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 19/06/2012 en deze beslissing werd hem betekend op 19/07/2012. Hiertegen diende betrokkene een niet-opschortend beroep in bij de RVV.

Betrokkene diende op 16/04/2012 een aanvraag tot verblijf in op basis van artikel 9bis van de wet van 15/12/1980. Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 06/12/2012 en deze beslissing werd hem betekend op 12/12/2012

Betrokkene diende op 05/11/2012 een derde aanvraag tot verblijf in op basis van artikel 9ter van de wet van 15/12/1980. Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 01/03/2013 en deze beslissing werd hem betekend op 18/03/2013 met een bevel om het grondgebied te verlaten geldig 7 dagen en een inreisverbod geldig 3 jaar (bijlage 13 sexies). Hiertegen diende betrokkene een nieopschortend beroep in bij de RVV.

Betrokkene diende op 21/12/2012 een aanvraag tot verblijf in op basis van artikel 9bis van de wet van 15/12/1980. Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 05/05/2014 en deze beslissing werd hem betekend op 07/05/2014 met onmiddellijk een bevel om het grondgebied te verlaten

Betrokkene werd opgevangen in de Open Terugkeerplaats van Fedasil te Arendonk, waar betrokkene meermaals en uitgebreid werd geïnformeerd over de betekenis van een bevel om het grondgebied te verlaten en de mogelijkheden tot ondersteuning bij vrijwillig vertrek. Betrokkene diende uiterlijk op 07/05/2014 het grondgebied te hebben verlaten of concrete bewijzen voor te leggen dat hij bezig is met de organisatie van haar vrijwillige terugkeer.

Betrokkene is nu opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf. Betrokkene weigert dus manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie, zodat een gedwongen tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING:

De beslissing tot vasthouding wordt genomen in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden :

Gezien betrokkene niet in bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken op te sluiten ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.

Betrokkene heeft reeds meerdere bevelen om het grondgebied te verlaten gekregen waarvan de meest recente hem betekend werd op 7.05.2014. Bovendien kreeg betrokkene op 18/03/2013 betekening van een inreisverbod geldig 3 jaar (bijlage 13 sexies).

In uitvoering van deze beslissingen, gelasten wij, A.Publie, attaché, gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie, de Politiecommissaris van/de Korpschef van de politie van Turnhout en de verantwoordelijke van de FITTwoning te Sint Gillis Waas de betrokkene, (...), op te vangen inn de FITTwoning”

De tweede bestreden beslissing luidt als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de mevrouw, die verklaart te heten(1):

naam: K., R. (...)

(...)

En haar kinderen S. (...), I. C. (...), S. (...)

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING

EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

Artikel 27 :

Krachtens artikel 27, § 1, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land die bevel om het grondgebied te verlaten gekregen heeft en de teruggewezen of uitgezette vreemdeling die er binnen de gestelde termijn geen gevolg aan gegeven heeft met dwang naar de grens van hun keuze, in principe met uitzondering van de grens met de staten die partij zijn bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, geleid worden of ingescheept worden voor een bestemming van hun keuze, deze Staten uitgezonderd. Krachtens artikel 27, § 3, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land ten dien einde worden opgesloten tijdens de periode die voor de uitvoering van de maatregel strikt noodzakelijk is.

Artikel 74/14:

§3, 4°: de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan meerdere bevelen om het grondgebied te verlaten, waarvan het meest recente haar werd betekend op 07/05/2014(bijlage 13). Bovendien kreeg betrokkene op 18/03/2013 betekening van een inreisverbod geldig 3 jaar (bijlage 13 sexies). Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum. Zij respecteert de reglementeringen niet.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene zal worden teruggeleid naar de grens in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling en volgende feiten:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen², om de volgende reden :

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum. Zij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat zij vrijwillig gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan haar afgeleverd zal worden.

Bovendien werd aan betrokkene reeds meerdere bevelen om het grondgebied te verlaten afgeleverd.

Op 28/06/2010 heeft betrokkene een asielaanvraag ingediend. Deze aanvraag werd verworpen door een beslissing van het CGVS op 22/09/2011. Deze beslissing werd betekend aan betrokkene op 23/09/2011. Hiertegen diende betrokkene een beroep in bij de RVV. Beroep definitief verworpen op 16/12/2011. Betrokkene heeft vervolgens betekening van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13 qq) gekregen op 31/01/2012 geldig 7 dagen.

Op 17/02/2012 diende betrokkene een tweede asielaanvraag in. Deze aanvraag werd niet in overweging genomen op 21/02/2012 met een bevel om het grondgebied te verlaten geldig 7 dagen(bijlage 13 quater)

Op 01/03/2012 diende betrokkene een derde asielaanvraag in. Deze aanvraag werd niet in overweging genomen op 12/03/2012 met een bevel om het grondgebied te verlaten geldig 7 dagen(bijlage 13 quater). Hiertegen diende betrokkene een beroep in bij de RVV. Beroep verworpen op 25/06/2012.

Betrokkene diende op 13/01/2012 een eerste aanvraag tot verblijf in op basis van artikel 9ter van de wet van 15/12/1980. Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 15/02/2012 en deze beslissing werd haar betekend op 18/02/2012

Betrokkene diende op 14/04/2012 een aanvraag tot verblijf in op basis van artikel 9ter van de wet van 15/12/1980. Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 19/06/2012 en deze beslissing werd haar betekend op 19/07/2012. Hiertegen diende betrokkene een niet-opschortend beroep in bij de RVV. Betrokkene diende op 16/04/2012 een aanvraag tot verblijf in op basis van artikel 9bis van de wet van 15/12/1980. Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 06/12/2012 en deze beslissing werd haar betekend op 12/12/2012

Betrokkene diende op 05/11/2012 een derde aanvraag tot verblijf in op basis van artikel 9ter van de wet van 15/12/1980. Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 01/03/2013 en deze beslissing werd hem betekend op 18/03/2013 met een bevel om het grondgebied te verlaten geldig 7 dagen en een inreisverbod geldig 3 jaar (bijlage 13 sexies). Hiertegen diende betrokkene een niet opschortend beroep in bij de RVV.

Betrokkene diende op 21/12/2012 een aanvraag tot verblijf in op basis van artikel 9bis van de wet van 15/12/1980. Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 05/05/2014 en deze beslissing werd haar betekend op 07/05/2014 met onmiddellijk een bevel om het grondgebied te verlaten

Betrokkene werd opgevangen in de Open Terugkeerplaats van Fedasil te Arendonk, waar betrokkene meermaals en uitgebreid werd geïnformeerd over de betekenis van een bevel om het grondgebied te verlaten en de mogelijkheden tot ondersteuning bij vrijwillig vertrek. Betrokkene diende uiterlijk op 07/05/2014 het grondgebied te hebben verlaten of concrete bewijzen voor te leggen dat zij bezig is met de organisatie van haar vrijwillige terugkeer.

Betrokkene is nu opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf. Betrokkene weigert dus manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie, zodat een gedwongen tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING:

De beslissing tot vasthouding wordt genomen in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien haar terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden :

Gezien betrokkene niet in bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk haar ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken op te sluiten ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van haar nationale overheden.

Betrokkene heeft reeds meerdere bevelen om het grondgebied te verlaten gekregen waarvan het meest recente haar betekend werd op 7.05.2014. Bovendien kreeg betrokkene op 18/03/2013 betekening van een inreisverbod geldig 3 jaar (bijlage 13 sexes).

In uitvoering van deze beslissingen, gelasten wij, A.Publie, attaché, gemachtigde van Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

de Politiecommissaris van/de Korpschef van de politie van Turnhout

en de verantwoordelijke van de FITTwoning te Sint Gillis Waas

de betrokkene, (...), op te vangen in de FITTwoning"

1.2. Verzoekers vragen bij verzoekschrift van 10 augustus 2014 bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging van beide beslissingen. Deze vordering wordt door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen bij arrest nr. 128 044 van 11 augustus 2014.

1.3. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers hun terugkeerwoning hebben ontvlucht.

1.4. Op 5 november 2014 dienen verzoekers een asielaanvraag in bij de Franse overheden. Op 1 december 2014 richtten de Franse overheden een terugnameverzoek aan de Belgische overheden in het kader van artikel 18 (1) (b) van de Verordening 504/2013/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Dublin III-verordening). Op 2 december 2014 willigen de Belgische overheden dit verzoek in.

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoekers te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers op 1 december 2014 een asielaanvraag indienden bij de Franse overheden. Verzoekers hebben dus, nadat zij de terugkeerwoning hebben ontvlucht, het Belgische grondgebied verlaten. Hoewel op 2 december 2014 de Belgische overheden te kennen gaven het terugnameverzoek van de Franse overheden in te willigen in het kader van de Dublin III-verordening, blijkt op de terechtzitting, zoals meegedeeld door de verwerende partij, dat verzoekers zich nog steeds in Frankrijk bevinden.

3.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werpt ambtshalve een exceptie van onontvankelijkheid op wegens een gebrek aan belang.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil

van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St.* Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037). Dit belang dient te bestaan, niet enkel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, maar tot op het ogenblik van het wijzen van het arrest door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvS 14 november 1997, nr. 69.601; RvS 16 maart 1994, nr. 46.528).

Opdat zij een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekers gegriefd zijn door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervinden. De vernietiging van de bestreden bevelen moet verzoekers bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

De vaststelling dringt zich op dat verzoekers zelf gevolg hebben gegeven aan de bestreden bevelen om het Belgische grondgebied te verlaten van 5 augustus 2014. Aangezien de bestreden bevelen werden uitgevoerd, kunnen verzoekers in principe geen voordeel meer halen uit het door hen ingestelde beroep. Ter terechtzitting zet de raadsvrouw van verzoekers niet concreet uiteen waarin het actueel belang van verzoekers voor wat betreft het thans voorliggend beroep tegen de bestreden bevelen van 5 augustus 2014 nog zou bestaan. Aldus wordt aangenomen dat verzoekers' belang verloren is gegaan. Het rechtens vereiste actueel belang in hoofde van verzoekers ontbreekt om de vernietiging te vorderen van de bestreden beslissingen.

Het beroep is bijgevolg onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf februari tweeduizend vijftien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES